

Sygn. akt VI GC 240/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.**

przeciwko **B. B.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na rzecz pozwanej B. B. kwotę 917 złotych (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 240/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 grudnia 2016 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanej B. B. kwoty 2 600,67 złotych wraz z odsetkami: ustawowymi liczonymi od kwoty 721,65 złotych za okres od dnia 15 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 721,65 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, ustawowymi liczonymi od kwoty 1 879,02 złotych za okres od dnia 27 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1 879,02 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu tytułem zapłaty prowizji należnej powodowi na podstawie zawartej przez strony w dniu 03 grudnia 2014 roku umowy zlecenia windykacji wierzytelności wobec (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 stycznia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 6201/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwana B. B. wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że nigdy nie zlecała powodowi jakichkolwiek działań windykacyjnych oraz że nie łączyła jej z powodem umowa wskazana w pozwie. Pozwana podniosła także, że miała podpisaną umowę z Krajowym Rejestrem Długów Biurem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W., z której wynikało, że postępowanie upominawcze w ramach „wezwania do zapłaty plus” jest za

darmo, że koszty odpłatnych czynności w ramach tego pakietu obciążają dłużnika, a nie klienta, a także, że z zawartej przez nią umowy nie wynika, ażeby druga strona umowy – Krajowy Rejestr Długów Biuro (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. współpracowała z jakąkolwiek osobą trzecią, w szczególności z powodem. Pozwana wskazała również, że przedstawiciel Krajowego Rejestru Długów Biura (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. zapewniał ją o nieodpłatnej współpracy oraz przyznał, że wprowadził ją w błąd i nie powiadomił o rozpoczęciu odpłatnego świadczenia usług, na co nigdy nie wyraziła zgody. Nadto, z ostrożności pozwana złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli z uwagi na podstępne wprowadzenie jej w błąd co do strony umowy oraz tego, że koszty windykacji bezpośrednio ponosi ona, a nie jej dłużnik. Jednocześnie pozwana podniosła również, że spłata zadłużenia przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W., z czego powód wywodzi swoje prawo do prowizji, nie nastąpiła w wyniku jakichkolwiek działań powoda, lecz wyłącznie w wyniku osobistych starań pozwanej, która w dniu 18 grudnia 2014 roku spotkała się z prezesem zarządu dłużnika i zawarła porozumienie co do spłaty zadłużenia, tym bardziej, że wezwania do zapłaty kierowane były przez powoda do dłużnika na jego nieaktualny adres.

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2017 roku Sąd odmówił dopuszczenia do udziału w niniejszej sprawie (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej B. B. oraz odrzucił opozycję powoda jako bezprzedmiotową (k. 370 akt) wskazując, że stosownie do treści art. 505⁴ § 1 k.p.c. w sprawach podlegających rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym (a w takim postępowaniu rozpoznawana była niniejsza sprawa, której przedmiotem było roszczenie z umowy łączącej strony i nie przekraczało ono wartości właściwej dla tego rodzaju postępowania), przepisów dotyczących m. in. interwencji nie stosuje się.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 listopada 2014 roku B. B. zawarła z Krajowym Rejestrem Długów Biurem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę „Serwis ochrony przedsiębiorcy”, na podstawie której miała możliwość korzystania z usług tego podmiotu w zakresie udostępniania informacji gospodarczych, w tym m. in. sprawdzania kontrahentów, dopisywania (bez ograniczeń, za darmo) i usuwania (trzy razy bezpłatnie w ciągu miesiąca) informacji o swoich dłużnikach.

W umowie wskazano, że dostępne są także dodatkowe płatne usługi, takie jak: „wezwanie do zapłaty plus na koszt dłużnika” – bez opłaty za wysłanie wezwania i za prowizją maksymalnie w wysokości 12%, którą ponieść miał dłużnik oraz „postępowanie upominawcze w ramach wezwania do zapłaty plus na koszt dłużnika” – za darmo.

umowa wraz z aneksem – k. 72-74 akt

W ramach współpracy z Krajowym Rejestrem Długów Biurem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. B. B. kontaktowała się z M. M. – przedstawicielem Krajowego Rejestru Długów Biura (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W., który służył jej pomocą.

B. B. posiadała niezapłacone przez jej kontrahenta – (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. należności w łącznej kwocie 70 663,50 złotych. B. B. powiedziała o tym M. M., a ten poinformował ją, że może w jej imieniu wystosować do tego dłużnika wezwanie, z tym, że B. B. musi samodzielnie uruchomić tę usługę na swoim panelu klienta w Krajowym Rejestrze Długów Biurze (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą we W..

W dniu 03 grudnia 2014 roku B. B. zalogowała się do swojego panelu – internetowego serwisu klienta Krajowego Rejestru Długów Biura (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. i zleciła windykację należności w kwocie 23 493 złotych dokonując wyboru usługi „wezwanie do zapłaty plus”.

Pozostawała ona w przekonaniu, że zleca usługę wezwania do zapłaty dłużnika (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. nieodpłatnie w ramach usług świadczonych przez Krajowy Rejestr Długów Biuro (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. na podstawie zawartej z tym podmiotem umowy. Nie była ona informowana, że przez dokonanie tych czynności może zostać zawarta odrębna odpłatna umowa z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.. B. B. nie miała zamiaru zawarcia takiej umowy z tym podmiotem.

Przy zleceniu usługi „wezwanie do zapłaty plus” pojawiał się na ekranie monitora jedynie komunikat, że „opiekę merytoryczną nad całym procesem i etyczne podejście zapewnia K. I.” oraz, że „po odzyskaniu należności głównej na skutek postępowania polubownego lub windykacyjnego prowadzonego przez K. I. otrzymasz fakturę prowizyjną, którą musisz zapłacić. Jednocześnie dłużnikowi wystawiona będzie nota księgowa, na podstawie której zobowiązany będzie zwrócić ci (tj. wierzycielowi) kwotę wynikającą z faktury. Ewentualne postępowanie sądowe i egzekucyjnej związane z dochodzeniem noty księgowej przeprowadzimy bezpłatnie. Należności odzyskane na etapie postępowania upominawczego nie są obciążone prowizją.”, a także, że przekazanie zlecenia jest równoznaczne z akceptacją ogólnych warunków umowy.

zeznania świadka M. M. – protokół rozprawy z dnia 15 września 2017 roku przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu wraz z zapisem obrazu i dźwięku – k. 284-285 akt oraz z dnia 26 lutego 2018 roku wraz z zapisem obrazu i dźwięku – k. 443-444 akt, zeznania pozwanej B. B. – protokół rozprawy z dnia 28 marca 2018 roku wraz z zapisem obrazu i dźwięku – k. 447-450 akt, wydruki internetowe – k. 21-22 akt

W dniu 04 grudnia 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. wystawił (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. upomnienie w związku z brakiem zapłaty kwoty 23 493 złotych na rzecz B. B..

Upomnienie to nie zostało doręczone (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

upomnienie – k. 30-31 akt, zeznania świadka G. P. – protokół rozprawy z dnia 19 września 2017 roku przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie wraz z zapisem obrazu i dźwięku oraz transkrypcją – k. 349-352, 354-358 akt

B. B. zaniepokojona pogarszającą się sytuacją finansową swojej firmy i powiększającym się wobec niej zadłużeniem (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. udała się wraz z mężem do siedziby (...) Spółki Akcyjnej w W.. Na miejscu okazało się, że podmiot ten zmienił adres siedziby. Po uzyskaniu nowego adresu, B. B. odbyła w dniu 18 grudnia 2014 roku spotkanie z G. P. – prezesem zarządu (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

W czasie tego spotkania B. B. i G. P. ustaliły zasady spłaty zadłużenia, w tym spłatę kwoty 30 000 złotych do końca grudnia 2014 roku. G. P. potwierdziła te ustalenia składając stosowne oświadczenie na ostatecznym przedsądowym wezwaniu do zapłaty przedstawionym jej przez B. B..

zeznania pozwanej B. B. – protokół rozprawy z dnia 28 marca 2018 roku wraz z zapisem obrazu i dźwięku – k. 447-450 akt, zeznania świadka G. P. – protokół rozprawy z dnia 19 września 2017 roku przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie wraz z zapisem obrazu i dźwięku oraz transkrypcją – k. 349-352, 354-358 akt, zeznania świadka R. B. – protokół rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 roku wraz z zapisem obrazu i dźwięku – k. 363-365 akt, ostateczne wezwanie przedsądowe wraz z oświadczeniem – k. 75-77 akt

W czasie drogi powrotnej z W. B. B. skontaktowała się z M. M. i poinformowała go o tym, że zawarła ze swoim dłużnikiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. powyższe porozumienie.

M. M. nie odnotował tej informacji w systemie informatycznym ani też nie poinformował B. B. o takim obowiązku. W związku z tym w systemie informatycznym (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. zlecenie dotyczące usługi „wezwanie do zapłaty plus” przekazane zostało do kolejnego etapu – odpłatnego. Z uwagi na to niedopatrzenie M. M. zaproponował B. B. rekompensatę w postaci 100% rabatu na abonament na najbliższe 3 miesiące i obniżenie abonamentu po okresie rabatowym do kwoty 200 złotych.

zeznania pozwanej B. B. – protokół rozprawy z dnia 28 marca 2018 roku wraz z zapisem obrazu i dźwięku – k. 447-450 akt, zeznania świadka R. B. – protokół rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 roku wraz z zapisem obrazu i dźwięku – k. 363-365 akt, wydruk wiadomości mailowej – k. 78 akt, zeznania świadka M. M. – protokół rozprawy z dnia 15 września 2017 roku przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu wraz z zapisem obrazu i dźwięku – k. 284-285 akt oraz z dnia 26 lutego 2018 roku wraz z zapisem obrazu i dźwięku – k. 443-444 akt

W dniu 19 grudnia 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. przesłał (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. wezwanie do zapłaty na rzecz B. B. kwoty 23 493 złotych.

Przesyłka została wysłana na adres: (...)-(...) W., ulica (...), który to adres był nieaktualnym adresem siedziby tego podmiotu.

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania – k. 32-36 akt, zeznania świadka G. P. – protokół rozprawy z dnia 19 września 2017 roku przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie wraz z zapisem obrazu i dźwięku oraz transkrypcją – k. 349-352, 354-358 akt

W dniu 30 grudnia 2014 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. uiszczył na rzecz B. B. kwotę 6 519 złotych.

potwierdzenie przelewu – k. 41 akt, zeznania świadka G. P. – protokół rozprawy z dnia 19 września 2017 roku przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie wraz z zapisem obrazu i dźwięku oraz transkrypcją – k. 349-352, 354-358 akt

Pismami z dnia 30 grudnia 2014 roku, z dnia 31 grudnia 2014 roku, z dnia 02 stycznia 2014 roku i z dnia 07 stycznia 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. wzywał (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. do uiszczenia zaległości wobec B. B..

Pisma te nie zostały doręczone (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

pismo – k. 37-40 akt, zeznania świadka G. P. – protokół rozprawy z dnia 19 września 2017 roku przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie wraz z zapisem obrazu i dźwięku oraz transkrypcją – k. 349-352, 354-358 akt

W dniu 08 stycznia 2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. uiszczył na rzecz B. B. kwotę 24 108 złotych.

potwierdzenie przelewu – k. 44-47 akt, zeznania świadka G. P. – protokół rozprawy z dnia 19 września 2017 roku przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie wraz z zapisem obrazu i dźwięku oraz transkrypcją – k. 349-352, 354-358 akt

W dniu 31 grudnia 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. wystawił B. B. fakturę numer (...) na kwotę 721,65 złotych brutto z tytułu prowizji za zlecenie (...) (od kwoty 6 519 złotych).

W dniu 12 stycznia 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. wystawił B. B. fakturę numer (...) na kwotę 1 879,02 złotych brutto z tytułu prowizji za zlecenie (...) (od kwoty 16 974 złotych).

faktury – k. 42, 48 akt

Pismem z dnia 21 stycznia 2015 roku, z dnia 04 marca 2015 roku, z dnia 21 kwietnia 2015 roku, z dnia 24 sierpnia 2015 roku, z dnia 14 września 2015 roku, 12 października 2015 roku, z dnia 27 października 2015 roku oraz z dnia 11 maja 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. wzywał B. B. do zapłaty kwot wynikających z powyższych faktur.

wezwanie do zapłaty – k. 49, 50, 54, 55, 56-57, 58, 59 akt, wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania – k. 51-53 akt

Pismem z dnia 06 lutego 2015 roku B. B. poinformowała (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W., że zleciła Krajowemu Rejestrowi Długów Biuru (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą we W. windykację swojego dłużnika (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. w postępowaniu upominawczym w ramach „wezwania do zapłaty plus”, które jest darmowe i wobec braku działań ze strony tego pomiotu, podjęła osobiste starania o spłatę zadłużenia zawierając stosowne porozumienie, o czym poinformowała swojego opiekuna – M. M..

Pismem z dnia 14 maja 2015 roku B. B. kwestionując zawarcie umowy z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W., złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych umowy z tym podmiotem, z uwagi na błąd co do jego tożsamości jako strony umowy oraz odpłatności zlecenia.

pismo – k. 79-80, 81, 82-85 akt, zeznania pozwanej B. B. – protokół rozprawy z dnia 28 marca 2018 roku wraz z zapisem obrazu i dźwięku – k. 447-450 akt

B. B. uiszczala opłaty abonamentowe na rzecz Krajowego Rejestru Długów Biura (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. i nie miała zamiaru zawierać jakiejkolwiek umowy na te usługi z innym podmiotem.

B. B. pozostawała w przekonaniu, że wszelkie czynności dokonywane za pośrednictwem internetowego panelu klienta Krajowego Rejestru Długów Biura (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. są wykonywane w ramach umowy z tym podmiotem.

zeznania pozwanej B. B. – protokół rozprawy z dnia 28 marca 2018 roku wraz z zapisem obrazu i dźwięku – k. 447-450 akt

Sąd zważył co następuje:

Sąd faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie Sąd oparł się także na zeznaniach świadka: G. P., R. B. i M. M., a także pozwanej B. B..

Odnosząc się do zeznań świadka M. M. – pracownika Krajowego Rejestru Długów Biura (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. w spornym okresie, to jakkolwiek uznając je za wiarygodne, nie przyczyniły się one w znaczącym stopniu do ustalenia istotnych dla rozstrzygnięcia kwestii. Zeznania te bowiem były bardzo lakoniczne, a świadek nie pamiętał szczegółów dotyczących przebiegu współpracy z pozwaną B. B. oraz zleceniem przez nią odzyskania należności od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

Odnosnie zeznań świadka R. B., to Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim świadek potwierdził okoliczności spotkania z G. P. – prezesem zarządu (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. i dokonane na tym spotkaniu ustalenia. Oceniając moc dowodową zeznań tego świadka Sąd miał na uwadze, że świadek jest mężem pozwanej, a zatem osobą bezpośrednio zainteresowaną w korzystnym dla niej rozstrzygnięciu sprawy. Oczywiście okoliczność ta sama w sobie nie dyskredytuje zeznań takiego świadka, o ile znajdują one potwierdzenie w innych dowodach w sprawie, co w niniejszej sprawie miało miejsce, zeznania tego świadka korespondują bowiem z zeznaniami świadka G. P. oraz dokumentem – jej oświadczeniem o zobowiązaniu do spłaty zaległości.

Za wiarygodne Sąd uznał także w powyższym zakresie zeznania świadka G. P. – prezesa zarządu (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., opierając się na nich również w zakresie, w jakim wskazała, że zarządzana przez nią spółka nie otrzymała żadnej korespondencji od powoda w tej sprawie.

Odnosząc się do zeznań pozwanej B. B. Sąd uznał je za wiarygodne odnośnie okoliczności dotyczących spotkania z G. P. – prezesem zarządu (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. i dokonanych na tym spotkaniu ustaleń co do spłaty zaległości, jak również odnośnie poinformowania opiekuna pozwanej – M. M. o tym fakcie, co jednakże z uwagi na błąd tego pracownika i nieodnotowanie owej okoliczności w systemie informatycznym, spowodowało dalsze czynności podejmowane przez powoda w ramach kolejnego – odpłatnego już – etapu usługi.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 28 marca 2018 roku Sąd pominął dowód z zeznań powoda, albowiem mimo prawidłowego wezwania osoby uprawnione do reprezentowania powoda nie stawiły się i nie usprawiedliwiły swojej nieobecności.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanej B. B. kwoty 2 600,67 złotych wraz z odsetkami: ustawowymi liczonymi od kwoty 721,65 złotych za okres od dnia 15 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 721,65 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, ustawowymi liczonymi od kwoty 1 879,02 złotych za okres od dnia 27 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1 879,02 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem zapłaty prowizji należnej powodowi na podstawie zawartej przez strony w dniu 03 grudnia 2014 roku umowy zlecenia windykacji wierzytelności wobec (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

Pozwana B. B. kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu podnosiła, że nie zawierała z powodem żadnej umowy zlecenia działań windykacyjnych wobec jej dłużnika, tj. (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. (z ostrożności uchylając się od skutków prawnych oświadczenia woli z uwagi na błąd), zaś zlecenie działań windykacyjnych udzielone Krajowemu Rejestrowi Długów Biuro (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą we W. odbyło się w ramach przysługującego jej „wezwania do zapłaty plus za darmo” i powinno było zakończyć się na nieodpłatnym postępowaniu polubownym, zaś pracownik tego podmiotu ze swojej winy nie poinformował jej o rozpoczęciu kolejnego płatnego etapu, co uniemożliwiło jej rezygnację z tych usług we właściwym czasie, a także podniosła, że spłata zadłużenia była wyłącznie efektem jej starań.

Wobec tak sprecyzowanych stanowisk stron rolą Sądu w niniejszym procesie było w pierwszej kolejności ustalenie, czy faktycznie doszło do zawarcia przez strony procesu umowy zlecenia windykacji należności od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., przy czym po myśli art. 6 k.c. to na powodzie spoczywał ciężar wykazania okoliczności, że umowa taka została zawarta.

W ocenie Sądu powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. powyższemu obowiązkowi dowodowemu nie sprostał.

Jak wynika bowiem z całokształtu okoliczności sprawy pozwaną B. B. łączyła umowa zlecenia z Krajowym Rejestrem Długów Biurem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W., na podstawie której pozwana miała, w zamian za uiszczanie opłaty abonamentowej (a która to okoliczność nie była sporna) możliwość korzystania z usług tego podmiotu w zakresie udostępniania informacji gospodarczych, w tym m. in. sprawdzania kontrahentów, dopisywania (bez ograniczeń, za darmo) i usuwania (trzy razy bezpłatnie w ciągu miesiąca) informacji o swoich dłużnikach. W umowie wskazano również, że dostępne były dla niej także dodatkowe płatne usługi, takie jak: „wezwanie do zapłaty plus na koszt dłużnika” – bez opłaty za wysłanie wezwania i za prowizją maksymalnie w wysokości 12%, którą ponieść miał dłużnik oraz „postępowanie upominawcze w ramach wezwania do zapłaty plus na koszt dłużnika” – za darmo.

Nadto, jak wynikało z zeznań pozwanej wszelkie czynności wykonywała ona korzystając wyłącznie z internetowego panelu klienta utworzonego dla niej przez Krajowy Rejestr Długów Biuro (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. i kontaktując się telefonicznie wyłącznie z doradcą klienta (opiekunem) z ramienia tego podmiotu – M. M.. Także z jego pomocy pozwana B. B. korzystała w związku z zamiarem zlecenia usługi „wezwanie do zapłaty plus” i nie była ona przez niego uprzedzana o możliwości zawarcia nowej odrębnej umowy z powodem pozostając cały czas w przeświadczeniu, że M. M. reprezentuje wyłącznie Krajowy Rejestr Długów Biuro (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą we W..

Nie budzi zatem wątpliwości Sądu na podstawie całokształtu powyższych okoliczności sprawy, że pozwana B. B. pozostawała w uzasadnionym, zdaniem Sądu, przekonaniu, że łączy ją umowa jedynie z Krajowym Rejestrem Długów Biurem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. i wszystkie czynności, czy też działania windykacyjne prowadzone są wyłącznie w oparciu o umowę zawartą z tymże podmiotem, tym bardziej, że pozwana zeznała, że nie była uprzedzona, że „kliknięcie” określonej ikony na stronie internetowej Krajowego Rejestru Długów Biura (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. spowoduje zawarcie nowej umowy z odrębnym podmiotem, tj. z powodem. Okoliczność ta nie wynika

również z zaferowanego przez samego powoda materiału dowodowego w postaci wydruków poszczególnych etapów udzielania zlecenia – pojawia się tam bowiem jedynie informacja o sprawowaniu przez powoda opieki merytorycznej nad całym procesem (k. 21 akt). A zatem powód nie wykazał, ażeby w istocie przed udzieleniem zlecenia pozwana zaznaczyła adnotację o zaakceptowaniu zawarcia z nim umowy zlecenia w ramach „wezwania do zapłaty plus”, tym bardziej, że istnieniu takiej adnotacji pozwana wyraźnie zaprzeczyła.

Stosownie do treści art. 60 k.c. złożenie oświadczenia woli następuje przez każde zachowanie danej osoby wyrażające jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej. W niniejszej sprawie z uwagi na powyższe brak jednak podstaw do przyjęcia, że pozwana wyraziła swą wolę zawarcia odrębnej umowy właśnie z powodem. Jednoznacznie bowiem pozwana zeznała, że nie miała zamiaru z powodem takiej umowy zawierając, gdyż czynności, za jakie powód domaga się zapłaty, powinny być wykonywane w ramach umowy, jaka łączyła ją z Krajowym Rejestrem Długów Biurem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W.. Jak zaś wynika z wydruków treści stron internetowych, na jakie sam powód się powoływał, strona internetowa, na której wszystkie operacje wykonywała pozwana była stroną Krajowego Rejestru Długów Biura (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W., nie zaś stroną internetową powoda. Wprawdzie na stronie tej wymieniana jest firma powoda (k. 21 akt), lecz treść tych adnotacji w ocenie Sądu wskazuje jedynie na fakt współpracy pomiędzy Krajowym Rejestrem Długów Biurem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. a powodem, który jak jest wskazane – „zapewnia opiekę merytoryczną nad całym procesem i etyczne podejście”, w żadnym natomiast miejscu nie ma mowy o tym, że Krajowy Rejestr Długów Biuro (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. działa jako pełnomocnik powoda ani też, że istnieje możliwość zawarcia odrębnej umowy z powodem. W ocenie Sądu zaś zapis o treści „Przekazanie zlecenia jest jednoznaczne z akceptacją ogólnych warunków umowy” (k. 20 akt) nie jest wystarczająco jasny i konkretny, aby można go było uznać za ofertę powoda w rozumieniu art. 66 k.c., a z pewnością nie wypełnia obowiązków zawartych w art. 66¹ § 2 k.c. tak, aby można go było uznać za ofertę w postaci elektronicznej, o jakiej mowa w art. 66¹ § 1 k.c., w szczególności brak jest podstaw do przyjęcia, że powód poinformował pozwanego w sposób jednoznaczny i dla pozwanego zrozumiały o czynnościach technicznych składających się na procedurę zawarcia umowy właśnie z powodem oraz skutkach prawnych potwierdzenia przez pozwanego otrzymania ewentualnej oferty powoda (art. 66¹ § 2 pkt. 1 i 2 k.c.). W niniejszej sprawie brak jest jednocześnie jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż strony postanowiły o wyłączeniu stosowania przepisów art. 66¹ § 1 – § 3 k.c.

Wobec powyższego nie sposób przyjąć, ażeby pozwana B. B. złożyła oświadczenie woli w przedmiocie zawarcia z powodem odrębnej umowy zlecenia na wykonanie wskazanych w pozwie czynności lub też działań windykacyjnych wobec (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., ani też ażeby przyjęła ofertę powoda w postaci elektronicznej dotyczącą zawarcia z nim takiej umowy. Nie budzi bowiem wątpliwości Sądu, że w ofercie zawarcia umowy niezbędnym jest wskazanie przede wszystkim wyraźnie, w sposób jasny i nie budzący jakichkolwiek wątpliwości, podmiotu, od którego ona pochodzi i który stać się ma stroną umowy. Wymogu takiego w żadnej mierze nie spełnia swoiste „ukrycie” strony umowy w ogólnych warunkach umowy, po uprzednim wywołaniu przeświadczenia co do innej tożsamości strony umowy, w szczególności poprzez korzystanie z panelu klienta Krajowego Rejestru Długów Biura (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. w ramach zawartej z tym podmiotem umowy.

Wobec uznania, że pozwana B. B. nie złożyła powodowi oświadczenia woli o przyjęciu jakiejkolwiek jego oferty (gdyż takiej oferty ze strony powoda w sposób wyraźny i zrozumiały nie otrzymała), czego konsekwencją jest przyjęcie, że strony nie zawarły umowy, na którą powołuje się powód, zbędne stały się rozważania dotyczące ewentualnych wad oświadczenia woli – błędu pozwanej, aczkolwiek na marginesie wskazać należy, że złożone przez pozwaną oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli uznać należałoby za skuteczne z uwagi na nie budzące wątpliwości Sądu wprowadzenie w błąd pozwanej co do tożsamości strony umowy i odpłatności przedmiotowego zlecenia.

Również na marginesie jedynie wskazać w tym miejscu należy, że nawet przy przyjęciu, że doszło pomiędzy stronami do zawarcia umowy, o jakiej mowa w pozwie, co – podkreślić należy – w ocenie Sądu nie miało miejsca i że umowa ta została ważnie i skutecznie zawarta (co również nie miałoby miejsca z uwagi na skuteczne uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli), to z uwagi na treść zarzutów pozwanej powodowi również nie przysługiwałoby

uprawnienie do domagania się od pozwanej zapłaty jakiegokolwiek kwoty, a powództwo także podlegałoby oddaleniu. Jak bowiem wynika z informacji ze strony internetowej, na jakie sam powód się powołuje (k. 22 akt) – faktura prowizyjna miała być wystawiona dopiero po odzyskaniu należności głównej na skutek postępowania polubownego i/lub windykacyjnego prowadzonego przez K. I.. W ocenie Sądu należy tę informację rozumieć jako zapewnienie, że prowizja należna jest jedynie w sytuacji, gdy wierzyciel otrzyma zapłatę od swego dłużnika wskutek działań powoda. Jak zaś wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie powód zdołał wykazać, że wysłane zostało do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. jedynie jedno wezwanie do zapłaty (z dnia 19 grudnia 2014 roku), przy czym zostało ono skierowane na nieaktualny adres dłużnika. Co do pozostałych zaś wezwań do zapłaty, czy upomnień – brak jest jakiegokolwiek dowodu ich nadania, tym bardziej, że okoliczności ich otrzymania świadek G. P. – prezes zarządu dłużnika pozwanej kategorycznie zaprzeczała. Co więcej, nie sposób też uznać, ażeby owo wezwanie do zapłaty z dnia 19 grudnia 2014 roku przyczyniło się do spłaty zadłużenia, skoro już w dniu 18 grudnia 2014 roku pozwana B. B. spotkała się z dłużnikiem osobiście i ustaliła zasady uregulowania jego zadłużenia, co ostatecznie nastąpiło.

Powód jako podstawę wystawienia faktur podał także zapisy punktu 5 ogólnych warunków realizacji zlecenia windykacji w ramach umowy na usługę „wezwanie do zapłaty plus” (k. 18-19 akt), zgodnie z którym spłata zobowiązania lub zmiana kwoty zobowiązania na niższe dokonana w terminie od dnia wysłania wezwania do zapłaty do 120 dni po jego wysłaniu stanowi podstawę do wystawienia klientowi (tu: pozwanej) przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. faktury tytułem prowizyjnego wynagrodzenia w wysokości 9%, nie mniej niż 510 złotych na etapie polubownym albo 12%, nie mniej niż 510 złotych na etapie windykacyjnym.

W ocenie Sądu powyższy zapis nie mógłby znaleźć zastosowania w odniesieniu do pozwanej, gdyż jest on sprzeczny z informacją na stronie internetowej (k. 22 akt), gdzie wyraźnie wpisano, że faktura prowizyjna może być wystawiona dopiero po odzyskaniu należności głównej na skutek postępowania polubownego i/lub windykacyjnego prowadzonego przez K. I., co – jak już wskazano powyżej – bez wątpienia należy rozumieć w ten sposób, że powód wystawia faktury prowizyjne jedynie w sytuacji, gdy to jego własne działania skutecznie doprowadzą do zapłaty przez dłużnika choćby części należności. W ocenie Sądu przeciwne rozumienie tego zapisu prowadziłyby do interpretacji umowy sprzecznej z zasadą ekwiwalentności świadczeń w umowach wzajemnych. W niniejszej sprawie powód nie wykazał więc, aby jego działania były ekwiwalentne do wysokości prowizji, jakiej dochodził. Pisma wysyłane przez powoda do dłużnika pozwanej nie mogły odnieść żadnego skutku, gdyż jeszcze przed ich nawet sporządzeniem pozwana samodzielnie porozumiała się z dłużnikiem i to na skutek tego działania, a nie czynności powoda doszło do uregulowania zadłużenia.

Mając na względzie powyższe okoliczności na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 735 k.c. w zw. z art. 734 k.c. a contrario Sąd w punkcie I wyroku oddalił powództwo z uwagi na brak legitymacji czynnej (materialnej) po stronie powoda.

W punkcie II wyroku rozstrzygając o kosztach procesu, mając na uwadze, iż pozwana B. B. wygrała sprawę w całości, Sąd, stosownie do treści art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c., zasądził od powoda jako strony przegrywającej na rzecz pozwanej kwotę 917 złotych, na którą składała się: kwota 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Kosztami procesu w pozostałym zakresie Sąd obciążając powoda uznał je za uiszczone (punkt III wyroku).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 22 kwietnia 2018 roku